

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 147/2016
01.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Д.Н., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.276/12 од 16.06.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.814/15 од 01.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.276/12 од 16.06.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.814/15 од 01.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.276/12 од 16.06.2015. године, у ставу првом према окривљеном Д.М., је на основу члана 422. став 1. тачка 1. ЗКП, одбијена оптужба да је извршио кривично дело омогућавање уживања опојне дроге из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је заменик Вишег јавног тужилаштва у Нишу одустао од оптужбе док је у ставу другом оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.11.2012. године до 26.03.2013. године.

Истом пресудом према окривљеном Д.М. је на основу члана 246. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања опојне дроге и то прашкасте супстанце светло-браон боје нето масе 84,49 грама упаковано у бело-плаву најлон кесу, прашкасте супстанце светло-браон боје нето масе 21,15 грама упаковане у белу, па у зелену најлон кесу, прашкасте супстанце светло-браон боје нето масе 54,02 грама упаковане у бело-црвену најлон кесу, и

прашкасте супстанце нето масе 98,38 грама упаковане у троструко белу најлон кесу, које се налазе на листи опојних дрога и психотропних супстанци Министарства здравља Републике Србије, за коју је одређено да се по правноснажности пресуде имају уништити, а на основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела – метадона и то 10 пластичних бочица беле боје, ваљкастог облика са белим затварачима за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уништити.

Наведеном пресудом од окривљеног Д.М. је на основу члана 91. и 92. КЗ одузета имовинска корист стечена кривичним делом – новац у укупном износу од 7.810,00 динара и страни новац у износу од 10 еура који су привремено одузети од окривљеног по потврди МУП-а РС Кри Пов 166/12 од 15.11.2012. године за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уплатити у буџет Републике Србије, а обавезан је окривљени да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 338.450,00 динара, као и на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.814/15 од 01.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног Д.М. и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К бр.276/12 од 16.06.2015. године.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвоката Д.Н., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП у вези члана 447. став 2. и 4. ЗКП и повреда закона из члана 439. став 1. тачка 3. и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и донесе једну од одлуку прописаних чланом 492. став 2. тачка 1. до 3. став 2. ЗКП.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.М. у захтеву наводи да су у конкретном случају били испуњени услови за примену члана 246. став 5. КЗ, да се окривљени

Д.М. ослободи од казне, јер је окривљени након што је поучен од стране инспектора ПУ Ниш и саветован од стране браниоца да уколико открије од кога набавља опојну дрогу може бити ослобођен од казне, открио идентитет лица од кога набавља опојну дрогу и у потпуности признао све што му је речено да призна, а да би потом био осуђен на казну затвора, чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.М. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да одредба члана 246. став 5. ЗКП предвиђа могућност, а не обавезу суда да под одређеним условима ослободи учиниоца кривичног дела од казне, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. и повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени као овлашћено лице могао да поднесе захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**